MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS IV)
Klosterneuburg, Anfang 14. Jh. Seite 127r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

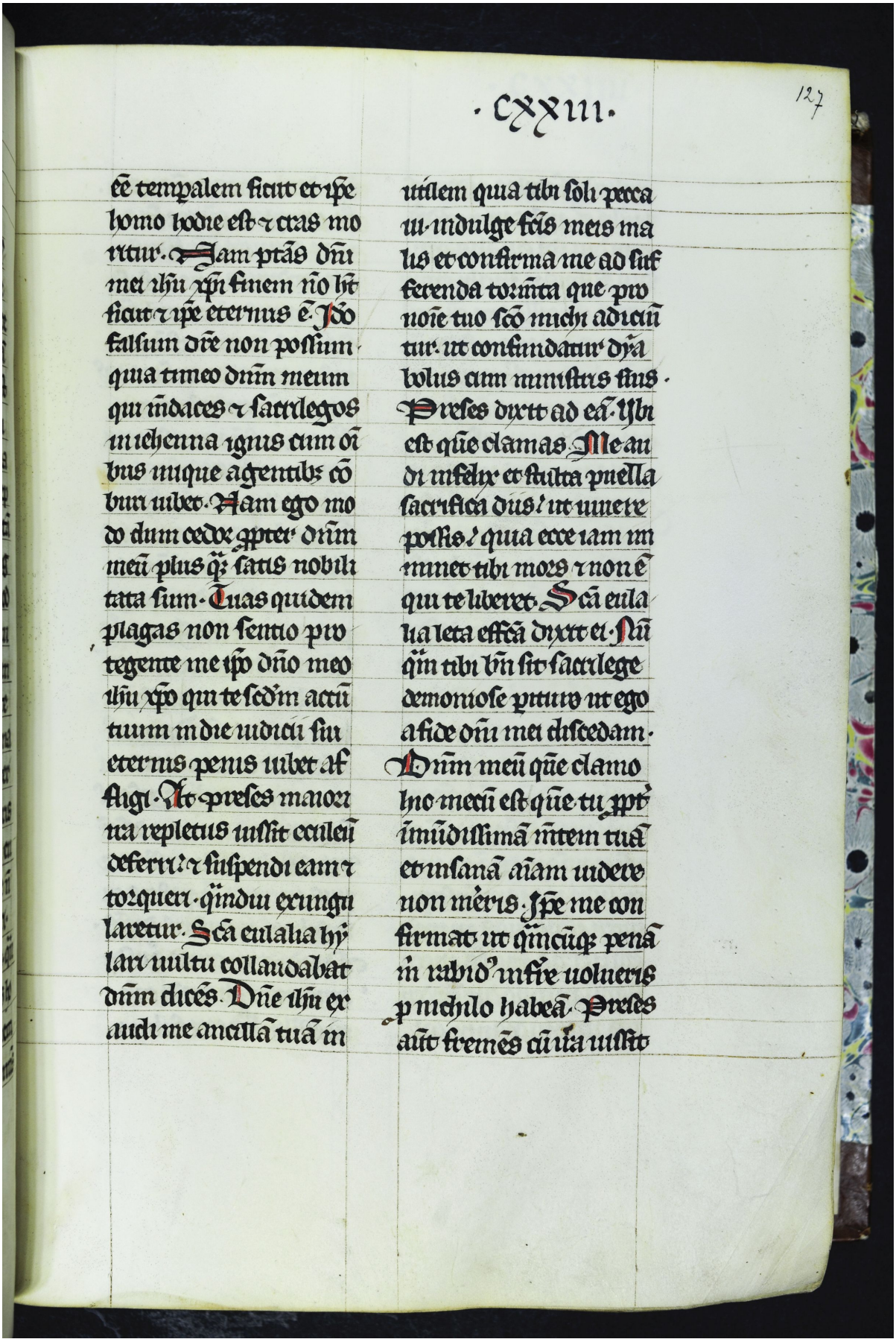

ee temporalem sicut et ipse
homo hodie est et cras mo
ritur. Nam ptās dñi
mei ihu xpi finem nō hēt
sicut et ipse eternus ē. Ideo
falsum dre non possum
quia timeo dnm meum
qui mdaces et sacrilegos
in iehenna ignis cum oī
bus inique agentibus cō
buri iubet. Nam ego mo
do dum cedor ꝓpter dnm
meū plus q̄ satis nobili
tata sum. Tuas quidem
plagas non sentio pro
tegente me ipso dño meo
ihu xpo qui te scdm actū
tuum in die iudicii sui
eternis penis iubet af
fligi. At preses maiori
ira repletus iussit eculeū
deferri et suspendi eam et
torqueri. q̄ndiu exungu
laretur. Scā eulalia hy
lari uultu collaudabat
dnm dicēs. Dne ihu ex
audi me ancillā tuā in
utilem quia tibi soli pecca
ui. indulge fcis meis ma
lis et confirma me ad suf
ferenda tormēta que pro
noīe tuo scō michi adiciū
tur. ut confundatur dya
bolus cum ministris suis.
Preses dixit ad eā. Ubi
est quē clamas. Me au
di infelix et stulta puella
sacrifica diis. ut uiuere
possis. quia ecce iam im
minet tibi mors et non ē
qui te liberet. Scā eula
lia leta effcā dixit ei. Nū
q̄m tibi bn sit sacrilege
demoniose pituro ut ego
a fide dñi mei discedam.
Dnm meū quē clamo
hic mecū est quē tu ꝓpt
īmūdissimā mtem tuā
et insanā aīam uidere
non meris. Ipse me con
firmat ut q̄mcūq; penā
m rabid' infre uolueris
p nichilo habeā. Preses
aūt fremēs cū ira iussit